

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Bvllarii Earvmve Svmmorvm Pontificvm
Constitvtionvm Qvae Ad Commvnem Ecclesiae Vsvm post
volumina Iuris Canonici, vsq[ue] ad Sanctissimum D. N.
D. Pavlvn Papam V. emanarunt**

Quaranta, Stefano

Venetiis, 1619

Distributiones quotidianæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10793

& Summorum Pontificum, si quae habent priuilegia, & allegatum Breue fel. rec. Pij V. seruanda esse statuit.

DISTRIBVTIONES QVOTIDIANAE.

POST dispositionem Bonifacij Papae VIII. de qua in cap. vni. de cleri. non resid. lib. 6. vbi quotidianarum distributionum materia sedes residet, fuerunt aliqua per sacrosan. Conc. Trid. circa illas ordinandas, augendas, diuidendas, & a quibus recipiendas, sancita; sess. 21. & sess. de refor. c. 3. ac sess. 24. de ref. c. 12. S. Distributiones vero, & c. 17. De Canonicis celebrantibus Missam priuatim tempore horarum, item & de associantibus suum Episcopum extra Ecclesiam, an debeant distributiones habere, quid Sacra declarauerit Congregatio memorat D. Hieron. Gonzalez in com. ad 8. reg. Cancell. nu. 181. & 183. vt sequitur. Qui tempore, quo cantatur vna Hora in choro, Missam celebrat in eadem Ecclesia ex deuotione, vel obligatione, non dicitur inter fuisse illi Hora; nec illius distributiones accipere potest; Si vero iussus fuerit a Superiore, vt celebraret, tunc recipere; Superior tamen debet cauere a tali iussione. Quod secundum declarauit sic, Non possunt Canonici, videlicet duo, aut plures associantes eorum Praelatum, quandoque volentem audire Missam non in Cathedrali, sed in alia Ecclesia ciuitatis participes fieri distributionum quotidianarum, quae non nisi praesentibus, & interuentibus dantur.

*Carcera
to. et ab
soluto a
debeantur
distribu-
tio
nes.*

De Canonico iniuste ob alicuius criminis suspicionem in carcerem coniecto, veram, iurique consonam, & ab omni quaestione liberam ponimus conclusionem, quod ei denegari non debeant quotidianae distributiones, quas lucratus fuisset, si captus non fuisset, & vna cum alijs Canonicis diuinis Officijs interfuisset. Cui conclusioni in specie se subscriperunt Philip. Prob. in addit. ad Ioan. Monach. in praed. cap. vnico, num. 22. vbi etiam Gemin. sub num. 5. Didac. Couar. lib. 3. var. resol. cap. 13. sub num. 8. vers. Vndecimo ex his colligitur, & cet. Franc. Monal. consil. 27. num. 6. & nouissime Alex. Mon. in tract. de distrib. quotid. par. 2. quaest. 5. num. 30. Quam conclusionem ampliamus, & primo, vt si fuerit absolutus, & innocens declaratus, nedum ei debeantur verae distributiones quotidianae, verum etiam, & fructus certo modo certis temporibus diuidendi, qui tantum interuentibus diuinis assignantur. Nauar. in consil. 10. de cler. non resid. in nou. Ampliamus secundo, vt etiam illi reddi debeant ea, quae pro annuatiis defunctorum largiuntur, & mortuaria, seu funerales portiones, quae manualiter diuiduntur inter interuentibus officio funeris, ista enim comprehendit appellatione quotidianarum distributionum docet Lap. & ad eum Mandos. in addit. lit. b. allegat. 42. & inter se equiparari communiter adnotant Scribentes, in d. cap. vnico, in fine. Hinc si Capitulum inuitaretur ad funus, Canonici, qui personaliter ad illud non vadunt, cereos non habebunt, quamuis consuetudo contrarium disponderet, exciperetur vero casus ille, de quo agimus, sicut & alii excepti, in d. cap. vnico, vbi Gemin. in fin. Tertio loco ampliamus procedere etiam, si tam grandia criminis indicia praecessissent, vt sufficiencia Iudici visa sint, nedum ad capiendum, sed etiam ad illum torquentum, & deinde fuerit per sententiam a crimine ei obiecto absolutus, & innocens iudicatus, ita in terminis nostris pro Praeposito cuiusdam Ecclesiae Cathedralis, contraria diluendo, respondit Nauar. consil. 9. de cler. non resid. in antiq. & consil. 11. in nou. Denique & quarto eandem conclusionem ampliari posse arbitramur, etiam si in primo iudicio

cio prolata fuerit condemnatoria sententia, quæ per legitimam appellationem in repositam, per iudicem appellationis reuocata fuerit, & per eius sententiam subsequenter Canonicus inquisitus, seu accusatus, fuerit absolutus, & ad pristinum statum, & famam restitutus, quia appellatio suspendit pronuntiatum quatenus respicit futurum, & quatenus respicit præsens extinguit, l. 1. cum tibi concord. ff. ad Turpil. Bald in l. tale pactum. §. qui prouocauit, ff. de pact. & qui appellauit, non dicitur, cõdemnatus, l. 2. §. si. ff. de pœnis. Illam vero limitamus non habere locum quando huiusmodi Canonicas ante incarcerationem non consueuerat alias in choro frequens esse, & corporaliter inferuire, per ea, quæ generaliter in alijs causis iustis in iure expressis excusantibus ab omissione quotidianarum distributionum determinant Doctores in hac materia.

Item sciendum est, extare Rotæ decisionem sub die 4. Iunij 1593. & unanimiter resolutum, quod quando pensio est imposita Auctoritate Apostolica super fructibus, & distributionibus alicuius Canonici, seu alterius beneficii, & propter absentiam, vel obitum Canonici, seu beneficiati, Capitulum iure accrescendi recipiat omnes fructus, vel distributiones, quod tali causa Capitulum sine difficultate tenebitur ad soluendum pensionem pensionario, nec aliquo modo se valebit excusare, quamuis dicat, quod nunquam soluetur. De qua decisione attestatur rationem assignans D. Gonzalez in præcit. comment. glos. §. §. nu. 44. & si in contrariam opinionem inclinauerint. Nauar. in conf. 49. de præb. in antiq. & in conf. 1. & 3. sub tit. de solut. in nou. Io. Gutier hb. 1. can. q. cap. 1. num. 109. & infra, ac Alex. Mon. in præf. tract. p. 3. q. 8. nu. 17 & seq.

DIVINVM OFFICIVM.

QVONIAM plerumque contigit fieri Officium Sanctorum, qui non sunt descripti in Breuiario Romano, ideo operepretium duximus hoc loco recensere declarationes quasdam contentas in quodam Breui bonæ memoriæ Gregorij XIII. incipien. Pastoralis officij, & infra.

Greg.
13.

Ad omnem scrupulum dimouendum motu proprio, & ex certa scientia nostra ac de Apostolicæ potestatis plenitudine hæc quæ sequuntur declaranda duximus, & concedenda. In primis illud nobis declarandum se offert, ex quo magna oriri poterat consilio, cum enim prædecessor prædictus indistincte concessisset, ut Ecclesiæ Hispaniæ possint celebrare officia propria Sanctorum illius Proinciæ, illique plures sint numero, ex hoc sequebatur ut officium maioris partis feriarum anni omitteretur, & ordo Breuiarii fere subuerteretur. Nos huic incommodo occurrere volentes, & prædecessoris prædicti mentem sano modo interpretantes, declaramus vnamquæque Hispaniæ Ecclesiam eorū tantū Sanctorum, qui in Breuiario non sunt descripti officia propria celebrare posse, qui vel illius Diocesis sunt naturales, vel eius Ecclesiæ, seu Diocesis sunt Patroni, vel eorum corpora, seu notabiles reliquiæ in ea Ecclesia, seu Diocesi requiescunt. De alijs vero Sanctis, etiam si sint naturales, vel patroni alterius Diocesis, etiam si illorum corpora, vel notabiles reliquiæ in aliqua Ecclesia alterius Diocesis requiescant, non celebretur officium proprium, sed seruetur ordo Breuiarii Romani, & quo die celebrabitur festiuitas Patroni vnius Diocesis religiones omnes teneantur eodem die in suis Ecclesijs intra limites illius Diocesis existentibus. eadē

Con-
gruit
tit. de
celeb.
Mis. &
de offi.